

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 08.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 03.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4724** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба от Г. В. А., [населено място], обл. В. срещу Експертно решение № 0236 от зас. № 042 от 22.03.2013 г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по ортопедични болести, с което е отменено Експертно решение № 4788 от зас. № 161 от 26.11.2012 г. на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ АД – В. по оценката и срока на работоспособността, както и противопоказните условия на труд, като е определена трайно намалената работоспособност /т.н.р./ общо за трудова злополука и общо заболяване от 60 % / 32 % - общо заболяване и 50 % - трудова злополука/, вместо 91 % / 82 % - общо заболяване и 50 % - трудова злополука/ и срокът на инвалидност е увеличен от две на три години и потвърждава по останалите поводи.

Жалбоподателката лично и чрез адв. С. смята, че решението е незаконосъобразно, като немотивирано и в противоречие с материалния закон и целта на закона. Иска неговата отмяна, съответно връщане на НЕЛК за ново разглеждане с указания от съда. Смята, че процентите т.н.р. са занижени, както и че незаконосъобразно е определен по-дълъг срок на инвалидност.

Ответникът по делото, Национална експертна лекарска комисия, не изпраща представител и не изразяв астановище по жалбата.

Заинтересована страна, НОИ – РУ „СО” – В., редовно уведомен, не изпраща

представител и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт и от лица с активна процесуална легитимация – измежду заинтересованите лица и органи, посочени в чл.112, ал.1 от ЗЗ (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността).

Постъпила е в срока по чл.149, ал.1 от АПК, във връзка с чл.112, ал.1, т.4 от ЗЗ.

По същество, жалбата е частично ОСНОВАТЕЛНА само по отношение на определения срок на инвалидност и НЕОСНОВАТЕЛНА в останалата ѝ част.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, установи следното:

На първо място, процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Оспорваното Експертно решение № 0236 от зас. № 042 от 22.03.2013 г. на Национална експертна лекарска комисия е постановено от специализиран състав по ортопедични болести, при обжалване на решение на ТЕЛК по реда на чл.41, ал.1, б. „а” от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи / ПУОРОМЕЕРКМЕ/, приет с ПМС № 97 от 2005 г. / обн., ДВ, бр.47 от 2005 г./, определен според водещата диагноза, която е именно ортопедична такава.

В състава на ТЕЛК е включен и представител на НОИ, съгласно изискването на чл.106, ал.2 от ЗЗ.

В този смисъл, съдът приема, че решението е постановено от компетентния за това орган.

На второ място, не са налице нарушения на административната процедура, обуславящи отмяна на решението.

То е постановено след преглед на всички документи по преписката и след личен преглед на освидетелстваното лице, състоял се на 04.02.2013 г.

Степента на т.н.р. е определена въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, извършени клинични прегледи по отделните специалисти по хирургия, вътрешни и ортопедични болести, представените лабораторни изследвания. Извършени са функционални изследвания, даващи представа за функционалното състояние на болелите органи и организма като цяло. Съобразени са установените увреждания, стадият на тяхното развитие и обусловеният функционален дефицит със съответните отправни точки съгласно приложение №1 към чл.63, ал.1от Наредбата за медицинската експертиза, п

риета с ПМС № 87 от 5.05.2010 г., обн., ДВ, бр. 36 от 14.05.2010 г., изм., бр. 5 от 14.01.2011 г., в сила от 14.01.2011 г., бр. 41 от 31.05.2011 г. /НМЕ/.

На трето място, с изключение на срока за инвалидност, административният орган

правилно е приложил и материалния закон, като се е съобразил и с целта на закона. С оспореното Експертно решение № 0236 от зас. № 042 от 22.03.2013 г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по ортопедични болести, с което е отменено Експертно решение № 4788 от зас. № 161 от 26.11.2012 г. на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ АД – В. по оценката и срока на работоспособността, катто и противопоказните условия на труд, като е определена трайно намалената работоспособност /т.н.р./ общо за трудова злополука и общо заболяване от 60 % / 32 % - общо заболяване и 50 % - трудова злополука/, вместо 91 % / 82 % - общо заболяване и 50 % - трудова злополука/ и срокът на инвалидност е увеличен от две на три години.

Експертното решение на органите на експертизата на работоспособността има двойствен характер – и като административен акт и като медицинската експертиза.

В този смисъл, предвид липсата на специални медицински знания, относно точното определяне на здравословното състояние на жалбоподателя към датата на постановяване на оспорваното решение, съдът може да направи изводите си единствено след изслушване на експертно заключение от специалисти в областта.

Такова е изготвено от вещо лице именно със специалност по ортопедия Д-р К. С., което напълно потвърждава процентите т.н.р., определени от състава на НЕЛК.

Експертното заключение по отношение на оценката на работоспособността, като приема, че лицето към датата на постановяване на оспореното решение страда от следните заболявания, за които се полага т.н.р.:

- Травматична ампутация на 2, 3, 4, 5 пръсти на лява ръка – трудова злополука 50 % т.н.р. по ч.1, р.8, т.37.2. от НМЕ, така както е в решението на НЕЛК и на ТЕЛК В.;

- Вторична левостранна коксартроза след пертрохантерно счупване – общо заболяване 10 % т.н.р. по ч.1, р.9, т.17.1. от НМЕ, толкова, колкото е определено и в решението на НЕЛК;

- Вторична гонартроза в ляво, състояние след пертрохантерна фрактура на ляво бедро – общо заболяване 30 % т.н.р. по ч.1, р.9, т.30.2. от НМЕ – отново определени по същия начин, както в обжалваното решение на НЕЛК;

- Артериална хипертония – общо заболяване 10 % т.н.р. по ч.4, р.6, т.1 от НМЕ. Съдът кредитира изцяло изслушаното експертно заключение, като компетентно извършено, пълно, обосновано и неоспорено от която и да е от страните по делото, включително и от жалбоподателя.

Единствените разминавания между установеното в решението на НЕЛК и експертизата по делото са по отношение на измереното скъсяването на ляв долен крайник в сантиметри и в измерените градуси ротация на тазобедрените стави. Тези различия обаче не обуславят определяне на друг процент т.н.р. към датата на постановяване на оспореното решение, какъвто е и предмета на настоящата проверка, която следва да установи законосъобразността на оспореното решение на НЕЛК именно към датата на неговото издаване.

По остонение на скъсяването на долен ляв крайник, в решението на НЕЛК е посочено скъсяване с 1.5 см. Оспореното решение е издадено на 22.03.2013 г., и е постановено въз основа на личен преглед от 04.02.2012 г. Вещото лице измерва към датата, на което то е извършило личен преглед - 14.09.2013 г. - скъсяване на крайника от 3 см.

Съгласно тази разпоредба по т.22.1. за скъсяване до 2.5 см. се определя 0% т.н.р.

Вещото лице обаче при разпита в о.з. изрично сочи, че заболяването по принцип е прогресиращо, което се дължи на износването на тазобедрената става и устройството на костта на този крайник в зоната на стъпването, поради което е напълно възможно към датата на постановяване на експертното решение на НЕЛК скъсяването да е било 1.5 см.

С оглед на горното, и в заключението си / при поставена от съда задача да установи състоянието на лицето именно към издаване на експертното решение/ вещото лице потвърждава, решението на НЕЛК и в тази му част, при която по ч.1, р.9, т.22 не се следва процент т.н.р.

При положение, че дори и към датата на прегледа от експертната по време на настоящото производство е установено скъсяване от 3 см., очевидно в решението на ТЕЛК – В., което е било оспорено от НОИ, даденият огромен максимален процент - 50 % по т.22.4. за скъсяване от 7 см. е напълно невъзможен, поради което и правилно НЕЛК в решението си е посочил, че в тази му част решението на ТЕЛК – В. е необосновано и не отговаря на състоянието на лицето.

По отношение на второто разминаване между СТЕ и решението на НЕЛК, а именно в градусите на ротация на тазобедрените стави, то в експертната се установява по-голяма възможност за ротация, което очевидно е подобрене в състоянието, а не влошаване на същото. Вещото лице в о.з. сочи, че тъй като жалбоподателката се движи е възможно да се очаква и очевидно се наблюдава подобрене в обема на движение на ставата.

При горните мотиви и предвид заключението на изслушаната и неоспорана СТЕ, което като краен извод напълно съвпада с решението на НЕЛК по оценката на работоспособността, съдът счита, че съставът на НЕЛК, постановил оспореното решение напълно правилно е приложил материалния закон.

Това е така и по отношение на определените противоположни условия на труд. Всъщност те са определени по сходен начин в решението на ТЕЛК и на НЕЛК, а именно като противоположни за лицето са определени физическото натоварване и статичното и динамично пренатоварване на долните крайници, което напълно съвпада и съответства на постановените диагнози, изброени по-горе.

В решението на НЕЛК е добавено единствено и „пълноценна манипулативна дейност с лява ръка”, като дори и за неспециалист е очевидно, че за лице с ампутирани 2, 3, 4 и 5 пръст на ръката е невъзможно да има пълноценна манипулативна дейност с нея, още повече, че именно за това са определени 50 % трайна неработоспособност с оглед на трудовата злополука от 1982 г.

Съдът намира жалбата за основателна единствено в частта ѝ по отношение на определения с решението на НЕЛК срок на работоспособност от 3 г., вместо този в решението на ТЕЛК – 2 г.

Разпоредбата на чл.69, ал.2 от НМЕ предвижда, че „срокът на инвалидността е от една до 3 години в зависимост от характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване на работоспособността (степената на увреждане)”.

При тази формулировка, при която срокът фарира в определени граници, за да бъде определен какъвто и да е срок следва административният орган да го е мотивирал изрично с посочените фактори.

В решението е казано само, че „няма основание за скъсен срок”, като изобщо не са обсъдени характера на уврежданията, динамиката на неговото развитие и

възможностите за възстановяване на работоспособността (степената на увреждане), т.е. дали същите са трайни, постоянни, възможно ли е подобрене или пък е възможно да се очаква влошаване.

Противно на посоченото в решението на НЕЛК от изслушаната експертиза се установява именно, че при две от уврежданията не само че се очаква, но дори е настъпила и промяна само в периода между прегледа пред НЕЛК - февруари 2013 г. и прегледа пред експертизата – септември 2013 г., като се установява, следното:

На първо място, скъсяването на долен ляв крайник прогресира, а и от заключението на в.л. се сочи, че по принцип това заболяване е „прогресиращо”, което се дължи на износването на тазобедрената става и устройството на костта на този крайник в зоната на счупването. Следователно налице е напълно очаквана с оглед на диагнозата „динамиката на развитие” на заболяването, сред факторите, посочени в чл.69, ал.1 от НМЕ, което обаче съставът на НЕЛК не е отчетел.

На второ място, установено е и се очаква подобрене в обема на движение на тазобедрените стави при наличието на движение, т.е. тук не е отчетен друг от факторите по чл.69, ал.1 от НМЕ, а именно възможностите за възстановяване на работоспособността (степената на увреждане).

При отчитане на горните фактори, именно срокът, определен в решението на ТЕЛК – В., когато е извършено преосвидетелстването, от две години, с крайна дата на срока на инвалидизиране 01.11.2014 г., определена по реда на чл.69, ал.2 от НМЕ, като „1-во число на месеца, през който е било извършено освидетелстването”, а не този от три години, с крайна дата на срока на инвалидизиране 01.11.2015 г., е правилно определена, а решението на НЕЛК, с което е било отменено това на ТЕЛК – В. в тази му част, като незаконосъобразно, следва да бъде отменено.

При горното, съдът счита, че в тази му част решението следва да бъде отменено на основание чл.146, т.4 от АПК, във връзка с чл.69, ал.1 от НМЕ поради несъобразяване с материалния закон.

Въз основа на горното, като провери законосъобразността на оспореното експертно решение по реда на чл.168 от АПК, съдът приема, че решението е законосъобразно, като издадено в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения, постановено е от компетентен орган и в изискуемата се форма, поради което не са налице основания за отмяна по чл. 146 АПК, с изключение на частта му по отношение на срока на инвалидност.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. В. А., [населено място], обл. В. Експертно решение № 0236 от зас. № 042 от 22.03.2013 г. на Национална експертна лекарска комисия по ортопедични болести, в ЧАСТТА МУ, с която е отменено Експертно решение № 4788 от зас. № 161 от 26.11.2012 г. на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ АД – В. по отношение на срока на инвалидността, като потвърждава определения в него краен срок на инвалидността при преосвидетелстването – 01.11.2014 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. А., [населено място], обл. В. Експертно срещу Експертно решение № 0236 от зас. № 042 от 22.03.2013 г. на Национална експертна

лекарска комисия по ортопедични болести В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: